

สารคดีพจน

ประธานโรตารีสากล

เจนนิเฟอร์ โจนส์

ประธานโรตารีสากล ปี 2565-2566
สโมสรโรตารีวินเซอร์-โรสแลนด์
ออนแทรีโอ แคนาดา

จินตนาการ สานสร้างงานโรตารี

เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม นิคและดิฉันเดินทางไปฮิวสตัน อิลลินอยส์ ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของโรตารีสากลและเป็นที่อยู่ใหม่ของเราใน 2 ปีข้างหน้าด้วย

ดิฉันต้องสารภาพว่าตื่นเต้นอย่างไม่น่าเชื่อที่ได้มานั่งในห้องทำงานของประธานโรตารีสากลรับเลือก ได้มาทำงานในที่ที่ดิฉันนับถือมานานนับปี และนับว่าดีทีเดียวที่ได้มาทำงานในที่อื่นที่ไม่ใช่โต๊ะอาหารที่บ้านของดิฉันเอง

ในสัปดาห์แรก ดิฉันได้รับข้อความส่วนตัวจากโทรเทเรียนท่านหนึ่งแต่เขาตรูเขาบอกว่า “ผมไม่แน่ใจว่าท่านจำผมได้ไหม ท่านเคยมาพูดที่สโมสรของเรา และได้พบกับที่ฮัมบูร์ก”

เขากล่าวต่อโดยขอให้ดิฉันทำเรื่องยากเรื่องหนึ่ง ด้วยสโมสรของเขาได้รู้จักนักศึกษาคนหนึ่ง เป็นนักเคลื่อนไหวด้านสันติภาพในเมืองคาบูล อัฟกานิสถาน เป็นหญิงสาวที่กำลังอยู่ในอันตรายตอนนั้น มีสิ่งใดที่ดิฉันอาจช่วยให้เธอได้ขึ้นเครื่องบินอพยพออกมาได้ เขาก็บอกดิฉันว่าโทรศัพท์อัจฉริยะทั้งหลายกำลังถูกยึดหมดแล้ว และเธอผู้นั้นก็กำลังใช้โทรศัพท์ของเธอกับเครือข่ายส่วนตัว เพื่อปิดบังสถานที่ที่กำลังโทรศัพท์อยู่

เราคงยังจำภาพของผู้คนที่สิ้นหวังนับพัน ๆ คน ที่พยายามจะหนีออกจากสนามบิน คาบูลนั้น จากความสะเทือนใจสลายใจในการทำงานใหม่ของดิฉัน และกำลังนั่งอยู่หลังโต๊ะทำงานใหญ่ ดิฉันรู้สึกในทันใดนั้นว่าตัวเองเล็กน้อย ดิฉันเป็นใคร จะสามารถทำอะไรได้เล่า?

เมื่อ 2-3 ปีก่อนหน้านั้น แพท แมรีแวนเดอร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในกรรมการบริหารโรตารีสากลของเรา เคยแนะนำให้ดิฉันรู้จักนักศึกษาศรีติภาพคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ที่บางที่อาจมีอิทธิพลต่อสถานการณ์เช่นนี้ได้ ตอนนั้น เป็นเรื่องที่ดิฉันต้องลองเสี่ยงดูแล้ว

ดิฉันได้ช่วยติดต่อให้ และนั่นคือมรดกของโรตารีที่เราจะรู้จักกันดีได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นนักศึกษาสตรีติภาพผู้หนึ่งเองซึ่งเป็นพระเอกของเรื่องนี้ ดิฉันเองไม่รู้เรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นหรอก แต่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงที่หญิงสาวผู้นั้นสามารถมีชื่ออยู่ในบัญชีผู้อพยพได้อีก 2 วันต่อมา เราได้รับทราบข่าวเธอปลอดภัยระหว่างเดินทางไปยุโรปเพื่อดำเนินการอื่นต่อไป ลองจินตนาการดูถึงความคิดของเธอผู้นั้นในวันที่เครื่องบินทะยานขึ้นท้องฟ้า

นี่แหละ มวลมิตรทั้งหลาย คือพลังของโรตารี เมื่อมีการติดต่อกันที่ถูกต้องเกิดขึ้น โลกจะเชื่อมโยงกันได้และเรื่องต่าง ๆ ของเราก็ก่ประสานกันได้ ความแตกต่างของเราทั้งหลาย อาจสลายไป สิ่งเดียวที่จำกัดผลที่จะได้รับของเราก็คือ สิ่งที่สกัดกั้นจินตนาการของเราเอง

ดิฉันขออนุญาตย้อนไปในวันที่ 9 เดือนพฤศจิกายน 2014 เมื่อนิคมกับดิฉันมาอยู่ที่ชั้นดาดฟ้าของโรงแรมในเมืองเบอร์ลิน กำลังดูผู้คนมากกว่า 1 ล้านคนไปที่นั่นในการเฉลิมฉลองวันครบรอบ 25 ปีแห่งการล่มสลายของกำแพงเบอร์ลิน ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดของสงครามเย็น

ก่อนหน้าวันนั้น ในงานที่งานอดิเรกโรตารีสากล โฮลเกอร์ คินิค เป็นเจ้าภาพ ดิฉันได้พบสุภาพสตรีชื่อ พัทจนา จูริ ซึ่ง 25 ปีก่อนหน้านั้น เธอเคยเป็นนักข่าววิทยุสาวไบท์นัสโตในภาคตะวันออกของเบอร์ลิน เธอเล่าว่า “เราไม่รู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น ผู้จัดการข่าวของฉันทกำลังสติแตก แล้วฉันก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไร” ดังนั้น เธอก็เลยไปหยิบเทปอัดเสียงของเธอและออกไปสำรวจ เพราะจากคำพูดของเธอที่ว่า “หากคุณต้องการจะได้ประวัติศาสตร์ คุณก็ต้องไปคว้าหาประวัติศาสตร์นั้นมาให้ได้” เธอมองเห็นผู้คนนับพันเข้า ๆ ออก ๆ ระหว่างฝั่งตะวันออกและตะวันตก เธอเห็นผู้คนพังด้านแตกสลาย แล้วเธอก็กลับไปห้องข่าวของเธอและเรียบเรียงเรื่องราวในขณะที่ดิฉันได้ยินพัทจนาเล่าเรื่อง พลังแห่งการเชื่อมโยงก็กลับมาเป็นความมหัศจรรย์ได้อีกครั้ง

ในวันเดียวกันตอนนั้น ดิฉันยังเป็นนักข่าวฝึกหัดอยู่ ดิฉันอยู่คนเดียวในห้องข่าวในเมืองวินเซอร์ ประเทศแคนาดา เสียงกริ่งดังขึ้น ซึ่งหมายถึงมีบางอย่างสำคัญกำลังเกิดขึ้นบางแห่งในโลก ดิฉันรีบวิ่งมาที่เครื่องส่งข่าวตามสายเก่า ๆ นั้น และได้อ่านข่าวที่กำแพงเบอร์ลินกำลังถูกทำลาย แล้วสงครามเย็นกำลังจะสงบลง และเช่นเดียวกับพัทจนา ดิฉันไม่ทราบว่าจะทำอะไรดี แต่ทราบว่ามันเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ และ “เมื่อคุณต้องการจะได้ประวัติศาสตร์ คุณก็ต้องไปคว้าหาประวัติศาสตร์นั้น” ดิฉันได้เข้าไปในบูทอ่านข่าวและอ่านข่าวที่ไม่น่าเชื่อนั้น เผยแพร่ออกไป

สิ่งเดียวที่จำกัดผลที่จะได้รับของเราก็คือ สิ่งที่สกัดกั้นจินตนาการของเราเอง

จงจินตนาการดูว่า เราสองคนแม้อยู่ห่างกันถึง 4,000 ไมล์ แต่ก็กำลังส่งข่าวประสพการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลกได้ ตั้งนั้น 25 ปีต่อมา เมื่อพัทจนากับดิฉันได้มาพบกัน เราก็เล่าให้กัน และกันฟังทั้งน้ำตา ดิฉันไม่ทราบข่าวตามสายนั้นเป็นของเธอหรือไม่ แต่ดิฉันเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น แน่แน่นอน เพียงเราแบ่งปันประสพการณ์กันและกันเช่นนี้เราอาจสร้างสันติภาพของโลกด้วยความ เข้าใจกันได้ และโลกนั้นจะประจักษ์ได้ก็เมื่อเรายึดมั่นกับความเสมอภาค สิทธิมนุษยชน และการ แบ่งปันทรัพยากรชุมชนอย่างยุติธรรม หรือที่เรารู้จักกันดี เรื่องความยุติธรรมต่อทุกฝ่ายนั่นเอง

ในขณะที่เราพยายามสานสร้างความหลากหลาย ความเสมอภาค และการอยู่ร่วมกัน ในโรตารี โดยเอาอุปสรรคที่ขวางกั้นออกไป ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญของการอยู่ร่วมกัน และการ อยู่ร่วมกันนั้นก็เป็นกุญแจสำคัญไปสู่สมาชิกภาพ เรื่องนี้ดูเหมือนเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องกระทำ แต่ก็ไม่ใช่นวนคิดใหม่แต่อย่างใด ดิฉันอยากให้ท่านฟังเสียงบันทึกจริง ๆ ของผู้ก่อตั้งของเรา ท่านพอล แฮร์ริส ในปี 1933 ณ การประชุมใหญ่ประจำปีครั้งที่ 24 ของโรตารีสากล ที่ว่า

“โรตารีเปิดกว้างสำหรับผู้แทนของทุกคนในทุกอาชีพ ซึ่งเป็นผู้แทนของทุกประเทศ และ ทุกรูปแบบของศาสนา ณ ที่นั้นนั้น ย่อมมีอัจฉริยะและความรุ่งเรืองของโรตารีปรากฏอยู่ในขณะที่ โรตารีเรียนแตกต่างกันในหลาย ๆ ประการ แต่ใน 2 ประการ เขาทั้งหลายต้องเห็นพ้องกันอย่าง สมบูรณ์” เราต้องเห็นพ้องต้องกันอย่างสมบูรณ์

เมื่อ 2-3 ปีก่อน ดิฉันถูกสัมภาษณ์ในรายการหนึ่งของทีวีอเมริกัน ก่อนจะเริ่มอัดเทป เจ้าภาพเปิดเผยบางอย่างที่น่าสนใจมากกว่า เขาเป็นโรตารีเรียนมานานกว่า 30 ปีแต่เพิ่ง “เข้าใจโรตารี” เมื่อไม่นานมานี้เอง เขาเข้ามาร่วมโครงการแจกเสื้อโค้ทให้เด็ก ๆ ในชุมชน ของเขา และเป็นครั้งแรกที่เขาเข้าใจโรตารี เขาเข้าใจได้ แต่แรกโดยตรงจากพลังแห่งการบริการ และเข้ามามีส่วนร่วมด้วยอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังคงให้บริการต่อมาในฐานะเป็นนายกสโมสร อีกด้วย จินตนาการดูเถิดว่า เข้าประชุมสโมสรมากกว่า 1,500 ครั้งเขียนนะ กว่าเขาจะ “เข้าใจโรตารี” ดังนั้น เรื่องนี้ให้บทเรียนอะไรแก่เราบ้าง? เราต้องให้สมาชิกมีส่วนร่วมนั่นเอง

เมืองวินเซอร์บ้านเกิดของดิฉันเป็นเมืองยานยนต์ของแคนาดา ดิฉันรู้จักทางรอบ ๆ พื้นที่ การผลิตดี และก็เติบโตมาในตลาดกลางที่มีการแข่งขันสูง เมื่อมีบางอย่างที่ไม่ได้ผล เราต้อง ดัดแปลงใหม่ บริษัทจะถูกปิดลงนาน 2-3 เดือนที่จะเตรียมชิ้นส่วนใหม่ ๆ หรือรูปแบบที่ทันสมัย มากขึ้น ใน 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา ยิ่งเข้มข้นขึ้นเมื่อบริษัทต่าง ๆ ปิดตัวลงเนื่องจากพลังการ แข่งขันของตลาดกลาง งานนับหมื่นสูญหายไป ซึ่งไม่อาจทดแทนอะไรได้ ดังนั้น ท่านจะอย่างไร ในสถานการณ์เช่นนี้? ท่านย่อมต้องปรับปรุงใหม่ มันใช้เวลา แต่ชุมชนของเราขณะนั้นกำลัง เป็นผู้นำระดับโลกในธุรกิจเกษตรกรรมและการแพทย์ที่ทันสมัย รวมทั้งเทคโนโลยีด้านอวกาศ เสียด้วย เราเองก็ต้องปรับและดัดแปลงใหม่ การหา “ส่วน” ที่ถูกต้องเพื่อให้สมาชิกทุกคน ร่วมมือกันควรเป็นงานหลักของเราในการสนับสนุนและเอาใจใส่กับสมาชิก

ใน 2-3 ปีที่ผ่านมา เพื่อนของดิฉัน บรอนวิน สตีเฟนส์ ได้พาดิฉันไปโรงเรียนแห่งหนึ่งในเมลเบิร์น ที่นั่น ได้พบกับอินเทอร์แรคทีฟเทอร์มูน้อยชื่อปีเตอร์ เขาบอกดิฉันว่า “หากท่านต้องการเด็กที่มีความรับผิดชอบ ท่านก็ต้องให้ความรับผิดชอบนั้นกับเขาด้วย”

ปีเตอร์ให้บางสิ่งที่สำคัญยิ่ง เราไม่มีปัญหาในการหาสมาชิกมาเป็นโรแทเรียน เราพยายามอย่างมากที่จะรักษาเขาเหล่านั้นไว้ องค์กรของเราเป็นเสมือนประตูดุหนุนที่คนเข้า-ออกได้ตลอด ในทุกส่วนของโลกเราจำเป็นต้องถามสมาชิกว่าเขาต้องการอะไรนอกเหนือจากประสบการณ์ของเขาเอง และก็ต้องให้หน้าที่ความรับผิดชอบที่มีความหมายแก่เขาด้วย นับเป็นการให้ของเรา ในการบริการแบบลงมือลงแรง การพัฒนาตนเอง การพัฒนาผู้นำ และมิตรภาพ อันยั่งยืนที่สร้างสรรค์สิ่งประสงค์และความพึงใจได้ สิ่งเหล่านี้คือความรับผิดชอบของเรา หากไม่ตอบสนองสมาชิกของเราเอง เราก็ไม่อาจช่วยชุมชนของเราได้ และหากไม่สนับสนุนและเอาใจใส่สมาชิกของเราเอง เราก็ไม่อาจ “เข้าใจ” พลังของโรตารีที่แท้จริงได้เช่นกัน และโปรดเข้าใจด้วยว่า

เมื่อดิฉันใช้คำจำกัดความคำว่า “สมาชิก”

นั่นหมายถึงโรตารีและโรทาแรคท์

เราทุกคนต่างก็เป็นสมาชิกโรตารี

เราได้รับความไว้วางใจกับการเป็นผู้นำในองค์กรที่ยิ่งใหญ่ ขณะนี้ จึงขึ้นอยู่กับตัวของเราเองที่จะกล้าและปฏิบัติอย่างเป็นสากล รวมทั้งให้ผู้อื่นช่วยเรานำทางด้วย

วันนี้ ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นที่จะประกาศให้ทราบทั่วว่า เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมปีนี้ ดิฉันได้แต่งตั้งโรทาแรคท์คนหนึ่งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานด้านภาพลักษณ์ของโรตารี นอกจากนี้ ยังแต่งตั้งโรทาแรคท์หนึ่งเป็นคณะกรรมการบางชุด และในระหว่างปีของเรา ดิฉันจะเริ่มมอบหมายกลุ่มโรทาแรคท์ที่ได้คัดเลือกเป็นผู้แทนประธานโรตารีสากลด้วย ประธานโรตารีสากล เซกการ เมห์ตา ได้เริ่มโครงการส่งเสริมพลังเยาวชนสตรีเมื่อปีก่อนและได้รับการตอบรับไปทั่วโลก เราจะต่อเนืองความพยายามที่สำคัญนี้ โดยให้เยาวชนสตรีที่ได้รับการเสริมพลังนั้น กลายเป็นสุภาพสตรีที่มีพลังต่อไป เมื่อดิฉันใช้คำจำกัดความคำว่า “สมาชิก” นั่นหมายถึงโรตารีและโรทาแรคท์ เราทุกคนต่างก็เป็นสมาชิกโรตารี เรามีเวลาน้อยกว่า 1 ปีครึ่งที่จะบรรลุเป้าหมายของคณะกรรมการบริหารที่กำหนดไว้ให้มีสตรี 30% ในโรตารี เรามาตามทางนั้นแล้ว และมีมากกว่า 110 ประเทศที่ประสบความสำเร็จกับเป้าหมายนี้ นั่นกล่าวได้ว่า ยังอีกยาวไกลที่ต้องดำเนินต่อไป และ 30% นั้น ก็จะถึงจุดที่ต่อไปให้ถึง 50% ได้ นอกจากนี้ ท่านทราบไหมว่า สมาชิกโรทาแรคท์ของเราประสบความสำเร็จแล้วในเรื่องนี้เช่นกัน พูดถึงการรับเอาสโมสรใหม่ที่แตกต่างและมีลักษณะพิเศษ โดยเฉพาะรูปแบบสโมสรใหม่ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้โรตารีเจริญรุ่งเรืองได้ ดิฉันต้องการความช่วยเหลือจากท่านในเรื่องนี้ และใครขอให้แต่ละท่านช่วยก่อตั้งสโมสรที่เน้นการแก้ปัญหาและนวัตกรรมใหม่ ๆ สัก 2 สโมสรในระหว่างปี ในฐานะผู้ว่าการภาค

จากนั้น บางที อาจสำคัญมากด้วย ที่ต้องปลูกฝังสโมสรมัน ๆ รวมทั้งสโมสรต่าง ๆ ที่มีอยู่ ในเรื่องปรัชญาการสนับสนุนและความใส่ใจของเรา จงมั่นใจว่า เราได้ให้สมาชิกมีส่วนร่วม เพื่อเขาจะได้รู้สึกรักสโมสรและประสบการณ์ในโรตารีของเขาเองได้ ในขณะที่เราปฏิบัติกา รเพื่อปรับโรตารีจากภายใน เรากำลังจะเน้นการยกระดับองค์กรโรตารีในโลกนี้ด้วยเช่นกัน โดยยึดผลกระทบของโลกทั่วไปที่เกิดประโยชน์สูงสุดได้ เรากำลังติดต่อประสานงานอย่างแข็งขัน กับผู้นำทางความคิดและผู้นำของโลกในการสนทนาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อเข้า ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังบีบคั้นโลกของเรามากที่สุดอยู่

โรตารีเปิดโอกาสนั้น และต้องการที่จะช่วยให้การเชื่อมโยงของเราลงลึกในความสัมพันธ์ นั้นได้ รวมทั้งการสร้างสรรค้ผู้ร่วมบำเพ็ญประโยชน์ใหม่ ๆ และที่สำคัญที่สุด สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นได้ ด้วยความเป็นผู้นำในทุกระดับ ทุกคนรู้สึกว่าการบริการและคุณค่าหลักของ โรตารีอยู่ที่ตัวเราเอง บัดนี้ จึงเป็นโอกาสของเราที่จะแบ่งปันความรู้สึกนี้แก่ผู้อื่นด้วย

ดิฉันยังจำการประชุมโรตารีในเกาหลีใต้ ในขณะที่ดิฉันไม่เข้าใจภาษาที่สื่อสารนั้นเลย แต่ก็มีนาทิวเศษสุดเมื่อตอนเขาเริ่มพูดพร้อมกัน มันชัดเจนมากจากจังหวะเป็นห้วง ๆ ว่าเขากำลัง พูดถึงแบบทดสอบสี่แนวทางนั่นเอง

จงมั่นใจว่า เราได้ให้สมาชิกมีส่วนร่วม

เพื่อเขาจะได้รู้สึกรักสโมสร

และประสบการณ์ในโรตารีของเขาเองได้

ดิฉันรู้สึกสบายใจในช่วงเวลานั้น เป็นความสบายใจจากความคุ้นชิน ทั้งคุณค่าหลัก ประเพณีนิยม มรดกตกทอดของเรา เป็นพลังที่อาจยึดเป็นหลักพึ่งพาได้ ในขณะที่เราจินตนาการ วิธีการที่อาจทำได้ยิ่งกว่านั้น 50 ปีมาแล้ว เพลงสตูดิโอหนึ่งได้ถูกบันทึกไว้ด้วยวอร์คธันไฟเราะ ต่อไปนี้ “ท่านอาจกล่าวว่าฉันเป็นคนช่างฝัน แต่นั่นมีฉันเพียงคนเดียว”

ดิฉันได้ยินเนื้อเพลงนั้นทำให้เกิดพลังบันดาลใจ เราทุกคนมีความฝัน แต่การลงมือทำเป็น ทางเลือก และเมื่อองค์กรเช่นเราฝันเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การยุติโปลิโอและการสร้างสรรค์มิตรภาพ มันจะกลายเป็นความรับผิดชอบที่เราจะต้องทำให้ความฝันเป็นความจริงได้

จงจินตนาการถึงโลกที่เหมาะสมกับเราที่สุด ที่เมื่อตื่นขึ้นมาแต่ละวันแล้วรู้ว่า เราสามารถทำให้ ดีกว่าเดิมได้ ท่านไม่ต้องจินตนาการถึงวันวาน ท่านจินตนาการถึงวันพรุ่งนี้

จินตนาการถึงโลกที่ปราศจากโรคโปลิโอ

จินตนาการถึงโลกที่มีน้ำสะอาดสำหรับทุกคน

จินตนาการถึงโลกที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ โลกที่เด็ก ๆ ทุกคนอ่านหนังสือได้

จินตนาการถึงความเมตตา ความหวัง และความรัก รวมทั้งสันติภาพ

มวลมิตรที่รักทั้งหลาย นั้นเป็นเหตุผล ทำไมคติพจน์ของเราปีนี้คือ “จินตนาการ สานสร้างงานโรตารี” (Imagine Rotary)

ดิฉันหวังว่ามันมีความหมายในทุก ๆ ภาษาได้
มีวรรคสำคัญในเพลงจากวงดนตรีเรนท์ (Rent) ของ
บรอดเวย์กล่าวว่า “ห้าแสนสองหมื่นห้าพันหกร้อยนาที่
ท่านจะประเมินปีหนึ่งในชีวิตได้อย่างไร?”
บางท่านอาจเคยดูอุปรากรนี้ บางท่านอาจรู้จักอุปรากร
ของพูซินี (Puccini) เพลง “ลาโบแอมเมอะ” (La Boheme)

เมื่อเร็ว ๆ นี้ เพื่อนผู้ว่าการภาคปัจจุบันของดิฉันชื่อ มิเชล บอห์เรีย ทำทนายพวกเราให้
คิดวิธีที่แต่ละคนจะมีจำนวนเวลาเท่า ๆ กัน คำถามที่สำคัญคือ เราจะเลือกวิธีใด
ให้เวลานั้นมีชีวิตชีวาได้?
ณ วันที่ 1 กรกฎาคม นาฬิกาเริ่มเดิน ท่านจะใช้นาทีเหล่านั้นกันอย่างไร?